МЕСЕЦА МАРТА У 19. ДАН.

СЛУЖБА, АКАТИСТ И ЖИВОТОПИС ПРЕПОДОБНОГ ОЦА НАШЕГ СИМЕОНА ДАЈБАБСКОГ.

НОВИ СРБЉАК
ЊЇГ
2013.

СТИ
СИМЕОН
ДАЈБАБСКИ
ВЕЛИКО ДЕЛО
ЧИНИ ГОСПОД
НАД НАМА
ГРЕШЕСЕЛНАМО
СЕ

МЕСЕЦА МАРТА, У 19. ДАН.

СЛУЖБА ПРЕПОДОБНОМ И БОГОНОСНОМ ОЦУ НАШЕМ СИМЕОНУ НОВОМ, ОСНИВАЧУ И ПРВОМ ИГУМАНУ СВЕТОУСПЕЊСКЕ ДАЈБАБСКЕ ОБИТЕЉИ.*[1]

НА ВЕЛИКОЈ ВЕЧЕРЊИ:

Блажен муж: први антифон.

На Господи возвах: стихире *[на 8]*, глас 4.

Подобан: Јако добља ...

Пријите верни с похвалама да прославимо успомену ✲ часнога и богоноснога оца нашега Симеона, ✲ игумана светоуспењске Богородичине обитељи, ✲ подвижника времена новог, ✲светилника монахујућим ✲ и поборника светлости и истине вечне.

Чистоту живота твога преподобни старче, ✲ показа Господ нама грешнима, ✲ објављујући те као заступника непрестаног и покровитеља немоћних, ✲ наставника оних који пут уски ради вечности одабраше ✲ и учитеља врлине и смирења које у Царство ✲ непропадљиво воде.

Са чином преподобних у вечности предстојиш Цару Славе, ✲ Симеоне богоносни, ✲ јер си га као пут, истину и живот у земаљском бивствовању пригрлио, ✲ остајући до конца дана твојих веран служењу истини, ✲ зато те прослављамо ✲ с похвалама, као сведока чудеса Божијих.

Срца наша оснажи у ревности ✲ да бисмо истински поимали Славу Божију ✲ и са радошћу следили пут правоживља старче благодатни, ✲ јер у теби препознасмо истинског служитеља олтара Божијег ✲ у којем те Господ преблаги прослави као угодника Свога ✲ и узор нама који ти следујемо животом.

---

[1]* текст смо приредили према издању: ***„Преподобни старац Симеон Дајбабски, Христов светилник новога времена – Служба, акатист, житије“***, Манастир Дајбабе, 2010. год. Са благословом Његовог Високопреосвештенства Архиепископа Цетињског, Митрополита Црногорско-приморског, Зетско-брдског и Скендеријског, и Егзарха свештеног трона Пећког д-ра Амфилохија (Радовића). Аутор је *(сада игуман)* Димитрије З. Плећевић.

Глас Божији гору Дајбабску потресе ✲ када се испуни време ✲ да се чудесно открије заборављена светиња и угодници Његови, ✲ тебе богољубиви старче изабра Богомајка, ✲ да древне рушевине у слави великој пројавиш, ✲ устројавајући обитељ ✲ која до данас слави Бога и часну успомену твоју.

Тајне Божије од векова скривене пројавише се ✲ када тебе Дух Свети оснажи Симеоне, ✲ да глас чудесног јављања Божијег у срцу своме као талант примиш, ✲ њега умноживши и до конца свога потрудивши се на делу блаженом ✲ достојну плату примаш, у вечности се радујеш.

Животом својим сведочиш заједници Цркве Божије, ✲ да без литургијског сабрања Господа не можемо примити ✲ нити Га спознати као Спаситеља, ✲ зато радујући се теби, наставниче наш, са пунотом светих ✲ у Господу прослављамо те.

Радост и мир Божији уносиш благословено у срца свих ✲ који те са љубављу поштују, ✲ препознајући у личности твојој, ✲ старче благословени, ✲ нетрулежну Славу Господа Христа, ✲ којом те у времену прослави ✲ навештавајући славу коју у вечности примаш, ✲ као служитељ добри Оца Небескога. Слава ... глас 4:

Удеоник свеосвештавајућег Тела Христовог ✲ постао јеси за вечност, ✲ слободу своју од Бога дарована ✲ умножио си благословено, ✲ зато ти и ми, чеда твоја, ✲ следујемо прослављајући успомену твоју, ✲ старче преподобни, ✲ радосно окрепљење нас недостојних.

И сада ... Догматик, истог гласа.

Вход. Прокимен дана.

И паримеји, читања три:

Премудрости Соломонове (главе 5, 6).

Праведници ће пак вавек живети и у Господу је награда њихова, и старање о њима код Вишњега. Зато ће примити Царство лепоте и венац красоте из руке Господње, јер ће их Он десницом закрилити и мишицом ће их заштитити. Узеће за свеоружје ревност Своју и наоружаће створење за одбрану од непријатеља. Обући ће се у оклоп праведности и навући ће на себе шлем – суд нелицемеран; узеће штит непобедиви – светлост, а изоштриће жестоки гнев као мач, док ће заједно са Њим заратити на безумнике цели свемир. Покренуће се добро усмерене стреле муњоносне и из облака као добро натегнутог лука пролетеће циљу, и каменоубојитог гнева препун излиће се град; узнегодоваће против њих вода морска, а реке их изненада опколити; супротставиће им се Дух силни и као вихор ће их развијати; и безакоње ће опустошити сву земљу а злочинство оборити престоле моћника. Послушајте зато цареви и разумите; научите, судије крајева земаљских; упамтите ви који владате мноштвом и који се гордите над многим народима: Од Господа вам је дата власт ваша и владање од Вишњега!

Премудрости Соломонове (глава 3).

Душе праведника су у руци Божијој, и неће их се дотаћи невоља. Изгледало је у очима неразумних да су умрли, и сматран је за погибао исход њихов, а одлазак од нас – уништење; они, међутим, пребивају у миру, јер ако су у очима људи и кажњени, нада је њихова пуна бесмртности; и мало намучени, велико ће добро задобити, пошто их Бог испроба и нађе их достојне себе самога; као злато у огњеној пећи испроба их, и као свеплодну жртву прими их. И у време када их посети засијаће, и као искра у стрњици плануће. Судиће племенима и загосподариће народима, и зацариће се над њима Господ вавек. Који се у Њега поуздају познаће истину, и верни ће у љубави пребивати у Њему, јер благодат и милост је са светима Његовим.

Премудрости Соломонове (глава 4).

А праведник доспе ли да оконча, у покоју ће бити; јер часна старост није у мноштву лета нити се мери бројем година; седина људима је разборитост и зрео узраст – живот неупрљан. Угодан Богу поставши омиле Му и живећи међу грешницима би пресељен; прими га себи, да не би зло изменило разум његов или лукавство преварило душу његову; јер злобна завист помрачује добра, и похотљиво маштање разврћа ум незлобив. Ко се закратко усаврши, напуни много година; јер је омилела Господу душа његова, зато и похита из зле средине; а светина виде и не схвати и на ум јој не дође нешто тако да је благодат и милост на избраницима Његовим, и промишљање над светима Његовим.

На литији стихире, глас 2:

Служећи чистотом Богу покрај кивота светитеља ✲ и чудотворца Острошког украсио си себе ✲ врлинама многобројним, ✲ живот свој усмеривши тихој луци спасења, ✲ стога си и изабран да древну тајну Божију откријеш ✲ и послужиш као благословено оруђе Господу нашему, ✲ који те као верно чедо своје ✲ у слави непролазној пројави Цркви земаљској, ✲ сведочећи каква је радост ✲ онима који Га љубе.

Иконом нерукотвореном показао се јеси, ✲ изображавајући часним животом ✲ и служењем својим Тројицу Нераздељиву, ✲ громогласно апостолском ревношћу ✲ проповедник Божији животом и речју био јеси, ✲ и по смрти не престајеш сведочити благослов ✲ којим Господ осени тебе, Симеоне блажени, ✲ похвало рода нашега ✲ у времену страдања. Слава ... глас 8:

Када промисао Божији поведе тебе са родног Цетиња ✲ у славом обасјану земљу Руску, ✲ срцем си посведочио да желиш животом ✲ да послужиш олтару свештеном, ✲ стога те Господ удостоји ✲ да великих тајни сасуд откровењски постанеш, ✲ испуњавајући речи Своје ✲ даје спомен праведника ✲ у векове жив и непресушан.

И сада ... Богородичан, глас исти.

Стиховне стихире, глас 4:

Наследником древних монаха по животу и врлини био јеси, ✡ у време када се род хришћански од вере отуђио, ✡ светошћу подвига свога изобличавао си безбожје, ✡ тишином смиреног молитвеника громогласно си говорио, ✡ имајући уз себе силу Духа Светога који те непрестано снажио ✡ у сведочењу јеванђељске истине.

Стих: **Ч**асна је пред Господом ✡ смрт преподобних Његових.*[2]

Са светима Савом и Симеоном богомудрим ✡ престолу Божијем приступаш славословећи Име Тројице Јединосуштне, ✡ даром усрђа свога и нас орадости, ✡ како бисмо благословено послужили Богу ✡ који се у теби прослави.

Стих: **Б**лажен је човек који се боји Господа, ✡ и *[који]* заповести његове неповређеним сачува.*[3]

Не престај заступати нас у догађају Божанскога суда, ✡ молећи Благога Спаситеља да нас као своје препозна, ✡ и дарује нам са тобом и свима светима ✡ од века радост обитавања у Слави Његовој.

Слава ... глас 4:

Монахом горостасним и свештенослужитељем врлинским показао се јеси, ✡ благословени изданче Зете правоверне, ✡ похвалу и у дан спомена твога прими од нас, ✡ који иако недостојни иштемо заступништво твоје пред Господом, ✡ коме слободно предстојиш у сладости Царства ✡ припремљеног за оне који Га љубе.

И сада ... Богородичан, глас исти.

Тропар, глас 1:

Спаситеља и Господа животом посведочио јеси, ✡ истину јеванђељску ревносно проповедајући, ✡ тајанствених откровења Божијих испуњење, ✡ преподобни оче наш Симеоне, ✡ похвало Дајбабске обитељи, ✡ монахујућих правило и правоверних утехо, ✡ заступај нас усрдно ✡ пред престолом Цара Славе.

---

[2]* Пс. 115,6.

[3]* Пс. 111,1. Преслободна ауторова интерпретација другог дела псаламског стиха, који изворно гласи: у заповестима Његовим напредоваће веома.

Слава ... **и** сада ... Богородичан:

Гаврилу вјешчавшу ...

НА ЈУТРЕЊУ:

На **Б**ог Господ ... (тропар, [глас 1,] два пута):

[**С**лава ... **и** сада ... Богородичан: **Г**аврилу вјешчавшу ...]

По првом стихословљу сједален, глас 6:

Од младости открившй таланте многе, ✡ пожелео си да животом послужиш Господу, ✡ преподобни старче Симеоне, ✡ изневши крст свој саобразно Господу, ✡ радост вечну прими и стихословља верних, ✡ који са љубављу поштују спомен твој. **С**лава ...

Дарове вере и љубави у срце своје ✡ као благо бесцено примио јеси, ✡ умножавајући их на славу Цркве Свете, ✡ којој си читавог живота служио, ✡ тајну спасења у њој препознајући, ✡ Симеоне нови чудотворче. **И** сада ... Богородичан, глас исти:

Од рода људскога изабрана си да родиш Спаситеља света, ✡ Богородице Пречиста, ✡ утробу своју освештала си једним од Тројице, ✡ који се очовечио подижући заспалу творевину ✡ и обнављајући преславним васкрсењем својим живот вечни.

По другом стихословљу сједален, глас 6:

Благодатна сила кијевске светиње надахнула је тебе преподобни, ✡ да путем отаца многих кренеш, ✡ остављајући земаљска блага ради непролазних благослова Царства Божијега, ✡ крај кивота преподобних пештерских отаца ✡ молитве многе си узносио, ✡ желећи да подражаваш часном подвигу њиховом. **С**лава ... глас 6:

Неисказана радост оплемењује срца верних, ✡ који са љубављу поштују сећање на тебе, Авво богоносни, ✡ засијао си роду у време страдања, ✡ блиставо сведочећи непролазну тајну Христовог Јеванђеља, ✡ стога и сада као онај који има слободу ✡ не престај заступати нас недостојне. **И** сада ... [Богородичан], глас исти:

Устима неуђутно, славопојима срдачним похвалимо Богомајку, ✡ под чијим скутом Симеон старац богоносни ✡ устроји обитељ свету, ✡ приневши је матери Светлости ✡ на вечни дар.

Величање:

Величамо те преподобни оче Симеоне, са љубављу сећајући се спомена твога, не престај молити Бога Логоса, да спасе нас грешне.

По полијелеју, сједален, глас 6:

Као огњено светило вере, блиставим сјајем Христове истине ✡ засијао си у Зетској долини, ✡ сведочећи славу заборављене светиње, ✡ осведочио си тајанствене речи псламопојца ✡ да спомен праведника у векове живи.

[Слава ... и сада ... Богородичан, глас исти.]

Прокимен, глас 7:

Часна је пред Господом ✡ смрт преподобних Његових.*[4]

Стих: Што затражим од Господа, ✡ то ће ми даровати.*[5]

Свето Јеванђеље по Матеју (зач. 43; гл. 11, 27-30)

Рече Господ: Све ми је предао мој Отац, и нико не познаје Сина до Отац, нити Оца ко познаје до Син, и коме хоће да открије. Дођите к мени сви који сте уморни и оптерећени, и ја ћу вас одморити. Узмите мој јарам на себе и научите од мене, јер ја сам кротак и смерен у срцу, и наћи ћете одмор у својим душама. Јер је мој јарам благ и моје бреме је лако.

По 50. псалму стихира, глас 6:

Надахнувши себе у вери крај кивота острошког чудотворца, ✡ саобразан њему у подвизима ✡ постао јеси, врлински живећи ✡ у пештери дајбабској, ✡ вечна блаженства примајући ✡ од онога који благи јарам даде изабранима својим ✡ на сведочанство истине.

---

[4]* Пс. 115,6.

[5]* сл. Пс. 115,3. Преслободна ауторова интерпретација псаламског стиха, који изворно гласи: Шта *(ћу)* да узвратим Господу, за све што ми је дао.

Канон, глас 8.

Песма 1. Ирмос:

Прешавши воду као копно, и побегавши од египатског зла, Израиљац клицаше: Избавитељу и Богу нашем појмо!

Припев: Преподобни оче Симеоне моли Бога за нас!

Похвалимо верни са радошћу преподобнога старца Симеона, подвижника и украса и обрасца монахујућих времена новог.

Показао си се старче часни као испунитељ таланата многих, које ти дарова Господ, да њима светлосно надахњујеш заједницу Цркве Божије.

Светињама руским од младости учврстио себе јеси за часно презвитерско и монашко служење Цркви Божијој, којој и данас као светионик благочешћа сијаш Симеоне блажени. Богородичан:

Службу Родитељке богочовека од Бога слободно примила јеси, не сумњајући у тајанственост промишљења Створитеља, зато си од свих нараштаја као благословена прослављена.

Песма 3. Ирмос:

Небескога свода врхотворче и Цркве градитељу, Ти ме утврди у љубави Твојој, Крају жеља, Тврђаво верника, Једини Човекољупче.

Живши од младости под благословеним окриљем светитеља и Чудотворца Цетињскога града, Петра свехвалног, запалио си у срцу огањ монашке ревности, којом благословено горевши до краја, радост примаш од Родитеља вечнога.

Примивши постриг у обитељи преподобних Атанасија и Теодосија, крај кивота Пештерских угодника, монашким огњем Богородичине Кијевске обитељи током живота био си светлосно грејан, уподобивши се броју светих подвижника.

Служивши са љубављу крај кивота острошког чудотворца, таланте многе умножио си на радост православних, који са љубављу поштују спомен твој, Симеоне нових времена прослављени чудотворче. Богородичан:

Богородице Дјево радуј се, са Гаврилом кличемо ти ми недостојна чеда, надајући се у заступништво Твоје, у дан суда пред Сином Твојим и Спаситељем рода људскога.

Сједален, глас 8:

Габор преподобних отаца, Симеоном Новим предвођен, ✡ трпезу вечну приноси, ✡ крепећи од ње све оне који сведочанством вере ✡ чудесно кушају од надсуштаственога тела Господа и Спаситеља нашега, ✡ у чијој љубави неизмерној синови светлости постају. Слава ... **и** сада ... богородичан, глас исти:

Непрестано са радошћу славопоји те Света Црква, ✡ Мати Божија, ✡ јер те сила вишњега осенила као родитељку, ✡ кроз коју свету заблиста спасење ✡ и живот непролазни.

Песма 4. Ирмос:

Господе, чух тајну Твота домостроја спасења, разумех дела Твоја и прославих Твоје Божанство.

Животом својим, преподобни старче, показао си роду хришћанскоме да непресушна благовест васкрсења Бога Логоса у векове као камен Цркве почива.

Крст Христов узевши, земаљску славу презрео си, припремајући и душу и тело своје заједничарењем у Светим Тајнама Цркве, за живот непропадљиви.

Вером непоколебљивом остварио си живот свој земаљски у идеалу монашкога служења, зато те са чином преподобних отаца Цркве прослављамо, старче богоблажени. Богородичан:

Прослављена од векова јеси као мајка несместивога, који ради спасења нашега утробу твоју облагодати, пројавивши се иако Бог у телу и са људима поживе, преводећи оне који га познаше из смрти у живот.

Песма 5. Ирмос:

Просвети нас заповестима Твојим, Господе, и мишицом Твојом узвишеном подај нам мир Твој, Човекољупче.

Наставивши утврђен пут светих предака и подвижника зетскога благословенога краја, Василија Чудодејствујућег силом Божијом, и Стефана прослављеног подвизима, и Петра миротворца, у молитвама те са њима топло призивамо да нас у дан праведнога суда топло заступаш.

Божанственим Духом надахнут, таланте стихословља и иконописања умножио јеси, на славу Цркве и радост нас чеда твојих, који те са љубављу као преподобног и богоносног оца прослављамо.

Неизрецивога блистања Очевог, и славе Синовљеве, и тајанственог исхођења Духа Светога служитељем показао се јеси, старче Симеоне, кога Црква препозна за истинског сведока Јеванђеља, часно поштујући успомену твоју. Богородичан:

Имајући слободу велику, не престај да нас заступаш, топла и милосрдна Родитељко Господа нашег.

Песма 6. Ирмос:

Излићу молитву ка Господу, и Њему ћу казати туге моје, јер се душа моја испуни зала и живот се мој приближи аду, и молим се као Јона: Воже, изведи ме из трулежи.

Будући због светога живота изабран, да се кроз твоје служење открије тајна заборављене светиње, Симеоне преподобни, са благословеним тајновидцима славе Божије похвале приносимо ти, радујући се сабрани у име Господње.

Ухвативши поруку часнога чобанчета, похитао си радосно у сретање са Господом ка пустој Дајбабској гори, предајући себе као драговољно оруђе у руке Његове, достојно рат си ратовао, веру умножио, наслађујући се венцем правде.

Ко је извор чудеса до Бог живи, који нам се открива пројављујући свету славу своју преподобнима, снажећи Цркву благодању, хранећи нас пале знамењима победоносним. Богородичан:

Од свих покољења и сила бестелесних, похвале примаш Богомајко, будући утеха онима који наду у пролазно изгубише, срцима својим к теби притичу познајући те као непрестану заступницу.

Кондак, глас 8:

Послуживши од младости своје Господу, ⁂ сведок тајне векова постао јеси, ⁂ открившви светиње древних времена, ⁂ уписао си се у књигу вечности, ⁂ богоносни старче Симеоне, ⁂ моли Христа Бога ⁂ да спасе душе наше.

Икос:

О преподобнима наслађујући се вечно, стихословља ова прими од нас, чеда твојих, који са љубављу величамо живот твој, сав прожет Христом: Радуј се наставниче монаха! Радуј се тајновидче славе Божије! Радуј се огњени свејтилниче вере! Радуј се богоизабрани сасуде! Радуј се наследниче обећаних добара! Радуј се милогласниче благодати Божије! Радуј се семе које рађа плодове достојне покајања! Радуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало.

Синаксарско житије:

Овог месеца у 19-ти дан празнујемо спомен међу светима преподобног оца нашег, Симеона Новог, оснивача и игумана Дајбабске Богородичине обитељи:

Овај преподобни и богоносни отац наш и велико светило Цркве новога времена, Симеон блажени, рођен је од побожних и христољубивих родитеља у граду Цетињу. Богословске науке завршио је и монашки постриг и свештенички чин примио је у светом граду Кијеву. Подвизавао се усрдно у Острошком манастиру послуживши са љубављу кивоту светога Василија. Одабран Духом Светим би да открије древну тајну и сазида на светоме месту манастир Дајбабе. Поживевши богоугодно и часно, показао се чудотворцем и за живота и по смрти. Свете мошти му почивају у Дајбабском Успењском манастиру. Његовим молитвама нека нас помилује Бог Тројични. Амин.

Песма 7. Ирмос:

Некада у Вавилону младићи, који беху доведени из Јудеје, вером тројичном угасише пламен пећни, појући: благословен си, Боже отаца наших.

Дане и подвиге своје благословено умножио јеси, подижући по откривењу Божијем светињу Дајбабску, темељећи са љубављу обитељ нову, украс њен до конца постао си на радост верних, који ти молитвено притичу, старче благословени.

Сећање на праведника у векове живи, благовести Давид богомудри! Истину речи ових у теби откривамо, видевши колоне оних који са љубављу притичу кивоту светих моштију твојих.

По вери благодатно на молитве срца одговараш Духом Божијим, Симеоне преподобни, тешећи све који са љубављу и сузама срца скрушеног, помоћ ишту од тебе као прослављеног служитеља олтара Божијег. Богородичан:

Благословено изабравши утробу девичанску да Сина свога као Спаситеља појави, Бог Предвечни изабра тебе Маријо благодатна, да тобом радост засија свету паломе.

Песма 8. Ирмос:

Цара Небеског,кога поју Војске Анђелске, хвалите и преузносите у све векове.

Страху Господњем и љубављу ка светињи учитељ постао си нама слабима у вери, Симеоне благодатни, утехо монахујућих и примеру свештенослужећих Цркве Христове.

Помени нас да би добар одговор дали пред лицем онога који срца испитује и који веру људску љубављу својом открива роду, појављујући је кроз преподобне са којима плату достојну у вечности примаш.

Обитељ Светоуспењска дичи се тобом оче богоносни, јер те као оснивача и игумана свога са љубављу поштује, радујући се светиљки којом сијаш пред Богом Тројичним. Богородичан:

Трпљења образац постала си, Мајко Светлости, јер људску смрт Сина свога храброшћу невесте изабране поднела си, са апостолима и радост васкрсења поделила јеси, којом и нас облагодати Дјево.

Песма 9. Ирмос:

Спасени Тобом, Дјево чиста, ми Те исповедамо као истинску Богородицу, величајући те са бестелесним Хоровима.

Пусту Дајбабску гору оживео јеси, служећи свету Литургију у пештери Богородичиној, љубављу сијајући свету, постао си благословени наследник древних светитеља, чије мошти са љубављу почитујући и нас облагодати.

Утврди нас у вери преподобни Авво, као што си и сам без сумње веровао гласу Бога Живога, кроз младога дечака пастира јављеног ти, на славу Цркве у векове.

Прићимо верни са љубављу, да празнујемо и сећамо се подвижника благочешћа, оца и старца нашег Симеона, похвале Зетске долине и украситеља дворова небесних. Богородичан:

Неизрецива је благодат којом те Син твој облагодатио Богородице, да заступаш и на милосрђе Божије окрепљујеш нас пале и заблуделе.

Свјетилен, глас 2:

Чедом благословене Кијевске обитељи показао се јеси Симеоне светопочивши, острошким иноком у благодати узрастао си, дајбабским светилником у векове пројавио си се, похвале од нас земних прими, са радошћу међу светима блистајући, старче чудесни.

[**С**лава ... **и** сада ... Богородичан, глас исти.]

На хвалитне стихире, глас 4:

Красотом великом показа те Господ, ✡ свештенослужитељу благословени, ✡ Симеоне оче наш, ✡ у врлини сијајући образац врлине постао си нама, ✡ који са љубављу успомену твоју празнујемо. [Двапут.]

Торжествено обитељ дајбабска прославља, ✡ и са њоме зетска долина ликује, ✡ радујући се дану који објави Господ, ✡ и пастиру Цркве страдалне ✡ Симеону подвижнику, ✡ времена нових светилнику.

Лицем к лицу гледајући Господа, ⁂ коме живот свој на дар принео јеси, ⁂ похитај у радост непролазну ⁂ припремљену служитељима Јеванђеља, ⁂ међу којима свечасно сијаш, старче благословени. **С**лава ... **и** сада ... глас 4:

Данас обитељ Светоуспењска ⁂ с љубављу великом празнује, ⁂ и сабрање верних с трепетом сећа се, ⁂ подвижника врлинског и духовника благодатног, ⁂ старца и светионика Симеона часнога, ⁂ чији земаљски труд венцем небесним блиставо краси се, ⁂ на славу Бога Тројичнога коме поклањамо се, ⁂ заједничарећи у љубави.*[6]

НА ЛИТУРГИЈИ:

Блажена од канона 3. и 6. *[и 7.]* Песме, на 8:*[7]

[Стих: **У** Царству Своме помени нас Господе, када дођеш у Царству Своме.]*[8]

[Стих: **Б**лажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.]*[9]

[Стих: **Б**лажени који плачу, јер ће се утјешити.]*[10]

[Стих: **Б**лажени кротки, јер ће наслиједити земљу.]*[11]

[Стих: **Б**лажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.]*[12]

Бивши од младости под благословеним окриљем светитеља и Чудотворца Цетињскога града, Петра свехвалног, запалио си у срцу огањ монашке ревности, којом благословено горевши до краја, радост примаш од Родитеља вечнога.

[Стих: **Б**лажени милостиви, јер ће бити помиловани.]*[13]

Примивши постриг у обитељи преподобних Атанасија и Теодосија, крај кивота Пештерских угодника, монашким огњем Богородичине Кијевске обитељи током живота био си светлосно грејан, уподобивши се броју светих подвижника.

---

[6]* Овде би требало да иде Богородичан на исти глас.
[7]* како је овде дато Блежен(ств)а се не певају на 8, него на 9 [3 тропара из 3. Песме, без богородичног; три тропара из 6. Песме, без богородичног; и 3 из 7. Песме (1, 2, и богородични, без 3.)].
[8]* *сл.* Лк. 23,42.
[9]* Мт. 5,3.
[10]* Мт. 5,4.
[11]* Мт. 5,5.
[12]* Мт. 5,6.
[13]* Мт. 5,7.

[Стих: **Б**лажени чисти срцем, јер ће Бога видјети.]*[14]

Служивши са љубављу крај кивота острошког чудотворца, таланте многе умножио си на радост православних, који са љубављу поштују спомен твој, Симеоне нових времена прослављени чудотворче.

[Стих: **Б**лажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати.]*[15]

Будући због светога живота изабран, да се кроз твоје служење открије тајна заборављене светиње, Симеоне преподобни, са благословеним тајновидцима славе Божије похвале приносимо ти, радујући се сабрани у име Господње.

[Стих: **Б**лажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.]*[16]

Ухвативши поруку часнога чобанчета, похитао си радосно у сретање са Господом ка пустој Дајбабској гори, предајући себе као драговољно оруђе у руке Његове, достојно рат си ратовао, веру умножио, наслађујући се венцем правде.

[Стих: **Б**лажени сте када вас срамоте, и прогоне и лажући говоре против вас свакојаке рђаве ријечи, због мене.]*[17]

Ко је извор чудеса до Бог живи, који нам се открива пројављујући свету славу своју преподобнима, снажећи Цркву благодању, хранећи нас пале знамењима победоносним.

[Стих: **Р**адујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.]*[18]

Дане и подвиге своје благословено умножио јеси, подижући по откривењу Божијем светињу Дајбабску, темељећи са љубављу обитељ нову, украс њен до конца постао си на радост верних, који ти молитвено притичу, старче благословени. **С**лава ...

Сећање на праведника у векове живи, благовести Давид богомудри! Истину речи ових у теби откривамо, видевши колоне оних који са љубављу притичу кивоту светих моштију твојих.

---

[14]* Мт. 5,8.
[15]* Мт. 5,9.
[16]* Мт. 5,10.
[17]* Мт. 5,11.
[18]* Мт. 5,12а.

[**И** сада ...] Богородичан:

Благословено изабравши утробу девичанску да Сина свога као Спаситеља пројави, Бог Предвечни изабра тебе Маријо благодатна, да тобом радост засија свету паломе.

Тропар, глас 1:

Спаситеља и Господа животом посведочио јеси, ✡ истину јеванђељску ревносно проповедајући, ✡ тајанствених откровења Божијих испуњење, ✡ преподобни оче наш Симеоне, ✡ похвало Дајбабске обитељи, ✡ монахујућих правило и правоверних утехо, ✡ заступај нас усрдно ✡ пред престолом Цара Славе.

Кондак, глас 8:

Послуживши од младости своје Господу, ✡ сведок тајне векова постао јеси, открившн светиње древних времена, ✡ уписао си се у књигу вечности, ✡ богоносни старче Симеоне, ✡ моли Христа Бога, ✡ да спасе душе наше.

Прокимен, глас 7:

Часна је пред Господом ✡ смрт преподобних Његових.*[19]

Стих: **Ш**то затражим од Господа, ✡ то ће ми даровати.*[20]

Апостол: Посланица Светога апостола Павла Галатима, зач. 213 (Гал. 5,22 - 6,6).

Браћо, род духовни је љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вера, кротост, уздржање; за такве нема закона. А који су Христови, распеше тело са сластима и жељама. Ако у духу живимо по духу и да ходимо. Да не тражимо лажне славе раздражујући један другога, и завидећи један другоме. Ако и упадне човек у какав грех, ви духовни исправљајте таковога духом кротости, чувајући себе да и ти не будеш искушан. Носите бремена један другога, и тако ћете испунити закон Христов. Јер ако ко мисли да је што а није ништа, умом вара себе. А сваки да испита своје дело, и тада ће сам у себи имати славу а не у другоме. Јер ће сваки своје бреме носити.

---

[19]* Пс. 115,6.

[20]* сл. Пс. 115,3. Преслободна ауторова интерпретација псаламског стиха, који изворно гласи: Шта *(ћу)* да узвратим Господу, за све што ми је дао.

Алилуја, глас 6:

[Стих:] **Б**лажен је човек који се боји Господа, ✻ и који заповести његове неповређеним сачува.*[21]

Стих: **С**илно ће на земљи бити поколење његово.*[22]

Свето Јеванђеље по Матеју, зач. 43 (Мт. гл. 11,27-30)

Рече Господ: Све ми је предао мој Отац, и нико не познаје Сина до Отац, нити Оца ко познаје до Син, и коме хоће да открије. Дођите к мени сви који сте уморни и оптерећени, и ја ћу вас одморити. Узмите мој јарам на себе и научите од мене, јер ја сам кротак и смеран у срцу, и наћи ћете одмор у својим душама. Јер је мој јарам благ и моје бреме је лако.

Причастен:

У сећању вечном обитаваће праведник, [од зла гласа неће се уплашити].*[23]

КРАЈ И БОГУ СЛАВА!

Приложе́нїе:*[24]

МЦ҃А МА́РТА ВЪ А҃І-Й ДЕ́НЬ.

ПА́МЯТЬ ПРП҃БНАГѡ ѻ҆ЦА҃ НА́ШЕГѡ СѸМЕѡ́НА ДАЙБА́БСКАГѡ.

Тропа́рь, гла́съ а҃:

Сп҃и́телѧ и҆ гдⷭ҇а житїе́мъ (по)свидѣ́тельствовалъ є҆сѝ, ✻ и҆́стинꙋ є҆ѵ҇ангельскꙋю ре́вностнѡ проповѣ́дꙋѧ, ✻ та́инственныхъ ѿкрове́нїй бж҃їихъ и҆сполне́нїе, ✻ прп҃бне ѻ҆ч҃е на́шъ сѸмеѡ́не, ✻ похвало̀ дайба́бскїѧ ѻ҆би́тели, ✻ мона́шествꙋющихъ пра́вило и҆ правовѣ́рныхъ ᲂу҆тѣше́нїе, ✻ заступа́й на́съ ᲂу҆се́рднѡ ✻ предъ пр҃то́ломъ цр҃ѧ сла́вы. Конда́къ, гла́съ и҃:

Послꙋжи́въ ѿ ю҆ности своеѧ̀ гдⷭ҇еви, ✻ свидѣ́тель та́йны вѣкѡ́въ бы́сть, ✻ ѿкры́въ ст҃ы̑ни дре́вних̑ъ време́нъ, ✻ написа́лсѧ є҆сѝ въ кни́гꙋ вѣ́чности, ✻ бг҃оно́сне ста́рче сѸмеѡ́не, молѝ хр҃та̀ бг҃а, ✻ да сп҃се́тъ дꙋ́шы на́шѧ.

21* Пс. 111,1. Преслободна ауторова интерпретација другог дела псаламског стиха, који изворно гласи: у заповестима Његовим напредоваће веома.

22* Пс. 111,2а.

23* Пс. 111,6 и 7.

24* додајемо овде наш превод тропарâ и кондакâ преподобном Симеону на црквено-словенски језик.

АКАТИСТ ПРЕПОДОБНОМ И БОГОНОСНОМ ОЦУ НАШЕМ СИМЕОНУ ДАЈБАБСКОМ, ЧУДОТВОРЦУ.

(чита се за укрепљење у вери и благослов при хришћанском делању и послушању).

КОНДАК 1.

Благословени служитељу олтара Господњег, старче богоносни, притеци у страдањима нашим као топли заступник, молећи за нас Васкрслога Христа, који те прослави у слави дана невечерњег, и кроз кога и ми спознасмо тебе као светило вере, кличући торжествено: **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

ИКОС 1.

Са преподобнима наслађујући се вечно, стихословља ова прими од нас, чеда твојих, који са љубављу величамо живот твој сав прожет Христом: Радуј се, наставниче монаха! Радуј се, тајновидче славе Божије! Радуј се, огњени светилниче вере! Радуј се, богоизабрани сасуде! Радуј се, наследниче обећаних добара! Радуј се, милогласниче благодати Божије! Радуј се, семе које рађа плодове достојне покајања! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 2.

Од детињства пожелео си да читавим животом послужиш Цркви Христовој, старче праведни. Дух истине Божије повео те је путем благодатних знања, које си искористио за напредак у врлини славословећи Господа: **А**лилуја!

ИКОС 2.

Напајан благодатним примером и молитвама светитеља и чудотворца Петра Цетињског, одлучио си да стазом монашког живота кренеш, остављајући земаљске радости ради непропадљивих радости Царства Божијег које је припремљено праведнима. Радуј се, благословени изданче правоверних! Радуј се, благослове Цетињскога града! Радуј се, подражаваоче древних

подвижника! Радуј се, прослављени молитвениче! Радуј се, пастиру стада словесног! Радуј се, путеводитељу ка Царству! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 3.

Крепећи се у Духу крај моштију светих угодника, у пештерама славне Кијевске лавре оснажавао си срце своје у молитвеним размишљањима и жељи да у тиховању живот свој проведеш, славећи Бога Тројичнога: **А**лилуја!

ИКОС 3.

Примајући свети постриг крај моштију преподобног авве Антонија, живот земаљски оставио јеси, постајући сведок живота вечнога, који наслеђујеш са хоровима преподобних отаца. Радуј се созерцатељу вечних блаженстава! Радуј се молитвениче неуморни! Радуј се, знања земаљска си као дар за умножење врлина искористио! Радуј се, убројио се јеси животом међу угоднике Кијево-пештерске обитељи! Радуј се, весниче вечнога пролећа у Господу! Радуј се, крине предивног миомириса! Радуј се, гласе умилне љубави! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 4.

Изучавајући богословске науке, крепио си себе у подвизима и бденијима, приступајући са љубављу и страхом Божијим Светим Тајнама, сведочећи на тај начин, дарованом ти слободом, жељу своју да непрестано у Господу обитаваш са заједницом светих, вечно славословећи: **А**лилуја!

ИКОС 4.

Благо бреме свештенослужења примајући на плећа своја, постао си огњени столп проповедника Божијих и благословени савршитељ Свете Евхаристије, у чијој тајни обитавајући освештао си себе, постајући вечни удеоник у телу Господњем. Радуј се, благодању испуњени! Радуј се, дарованих ти таланата умножиоче! Радуј се, љубављу оплемењени! Радуј се, ватрени

проповедниче Јеванђеља! Радуј се, праведног живота примеру! Радуј се, Божанске љубави неизмерни носиоче! Радуј се, рода људскога новозаблистала похвало! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 5.

Тајанствено напајајући срце своје молитвеним даровима, постао си украс древне митрополије Зетске, која имајући те за усрдног заступника пред Богом кличе: **А**лилуја!

ИКОС 5.

Послуживши благословено врањинској обитељи светитеља Илариона Зетскога, промисао Божија одвела те је да послужиш острошком светилнику, Василију богомудром. Напајајући се са извора благочешћа снагом Духа, коју љубављу својом ка Богу изливаше на усрдна мољења светитељ Василије, чуј са њиме вечно блаженствујући и гласе наше, који те као непрестаног молитвеника имамо: Радуј се, авво времена новог! Радуј се, украсе монаха! Радуј се, славо подвижника! Радуј се, ангелски човече! Радуј се, помиритељу закона и љубави! Радуј се, остварени у вечноме призвању! Радуј се истином вере овенчани! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 6.

Пребивајући у богомислију и непрестаној молитви, умртвио си страсти и прохтеве телесне, сав живећи Христом. Помози и нама недостојнима да део дара твога благословено засејемо у срцима својим, да бисмо са тобом угледали лице Господње у вечни дан: **А**лилуја!

ИКОС 6.

Глас Господњег чудесног јављања косну се духовних чула твојих, преподобни Авво. Радујући се откривењу давне тајне и светих моштију епископа Илариона, прославио си Бога са смирењем и љубављу примивши и изневши даровани ти крст. Радуј се откриватељу тајни Божијих! Радуј се, светиње служитељу усрдни! Радуј се, украсу Зете! Радуј се, поносе древне диоклијске земље! Радуј се светилниче врлине! Радуј се, есхатолошке славе у пролазности

блистави сведочитељу! Радуј се, јер нас будиш на покајање! Радуј се, јер нам откриваш вредности постојања вечнога! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 7.

Читавог себе, као словесно оруђе, предао јеси у руке Господње, подижући свету обитељ Богородичину, и оживотворавајући Светом Литургијом пусту Дајбабску гору. Ангели радујући се теби кличу Господу који те прослави као угодника Свога: **А**лилуја!

ИКОС 7.

Чудесна промисао Божија открила је, теби старче преподобни, место на коме треба подизати свети храм. Сама се показала у камену древна ранохришћанска богомоља, која се данас краси светим моштима твојим, којима многи притичу кличући: Радуј се, благодатни старче! Радуј се, утехо безнадежнима! Радуј се, надање несрећнима! Радуј се, тихи гласе Славе Божије! Радуј се, ангела умилна похвало! Радуј се, тишином смирења разобличио си гласовитост пролазности! Радуј се, у времену сведочио си вечно! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 8.

Пребивајући у подвизима светило си постао роду своме, који је страдао предавши се безбожију. Као светиљка благодатне истине указивао си на пут благословени, кличући детињом чистотом Богу: **А**лилуја!

ИКОС 8.

Многи боготражитељи и невољници долазили су теби у време земаљскога живота твога, иштући литургијска спомињања и молитве. И данас многобројни су они који притичу часним моштима твојим, похвале приносећи: Радуј се, светилниче благодатни! Радуј се, помоћниче усрдни! Радуј се, оснажење онима који су немоћни! Радуј се, укрепљење слабих! Радуј

се, понижених утешитељу! Радуј се, јер наследнике своје у обитељи чуваш од сваке опасности! Радуј се, јер истину блиставо указујеш у светињи својој! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 9.

Прославио те је Бог даром чудесне прозорљивости, старче блажени. Сав горевши љубављу ка ближњима као огњевити стуб, указивао си им пут истиноживља, сведочећи Јеванђеље. Многи тобом избављени прославише Бога певајући: **А**лилуја!

ИКОС 9.

Нико се без утехе није вратио од тебе у време земнога живота твога, а ни сада притичући твоме часноме кивоту, старче свети. Буди нам увек топли заступник и помоћник, јер те љубављу као пример живљења у истини имамо: Радуј се, обрасцу монаха! Радуј се, оснажење оних који страдају! Радуј се, учитељу молитве! Радуј се, изобличитељу одступника! Радуј се, великих таланата носиоче и умножитељу! Радуј се, плату за љубав нелицемерну вечно примаш! Радуј се, подвиг Господу принет вечношћу крунисао те је! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 10.

Подвижником великим у време ново показао те Господ наш, радостећи Цркву Своју бисером многоценим. Светом си показао древну Дајбабску гору, устројавајући у стенама пустим Богородичину свету обитељ, у којој си до конца земаљских дана својих неуђутно Бога славио, псалмопојући: **А**лилуја!

ИКОС 10.

Промислом Божијим света обитељ твоја умножена је до данашњег дана братијом, која прославља Бога и успомену на тебе, свечасни старче, имајући те за утемељитеља, наставника и светог угодника, коме се радује пунота Православља: Радуј се, родитељу многих подвижника! Радуј се, хранитељу гладних! Радуј се, милогласна харфо истине! Радуј се, похвало ангела! Радуј се,

мирна реко благословеног призвања! Радуј се, испунитељу јеванђељског позива на светост! Радуј се, савременом човеку показујеш достојанственост хришћанског живота! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 11.

Дарове твоје до данас сведочи света обитељ коју си устројио. Јер је испуњена благословеним делима руку твојих, свештеним фрескама и иконама, које на молитву верне укрепљују, да славослове Богу: **А**лилуја!

ИКОС 11.

Оснажи нас, недостојна чеда, да твојим примером вођени дођемо у познање истине, и животе своје усмеримо ка тихом пристаништу вечне радости у дворовима небескога Оца нашега. Радуј се, источниче благослова Божијих! Радуј се, пламену који Господом неугасиво сијаш! Радуј се, јер са светима нашега рода предстојиш к Цару Славе! Радуј се, светилниче благочешћа! Радуј се, у теби се светоотачке мисли остварише и оправдаше! Радуј се, вером огњеном чудесним показао те Господ! Радуј се, силом великом наоружао те Дух Свети! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 12.

Утеху велику дарујеш онима који са љубављу поштују свети спомен твој, и који ти притичу као угоднику Божијем, срцем те иштући за заступника, хвалећи Бога Трисветога: **А**лилуја!

ИКОС 12.

Не презри молитве оних који са вером приступају кивоту твоме светоме, прослављајући Бога и тебе, служитеља Његовог, кличући чистим срцем и вером: Радуј се, на молитве верних брзо хиташ! Радуј се, весниче благослова Божијих! Радуј се, прослављени чудотворче! Радуј се, неуђутна похвало верних! Радуј се сјајни светилниче на васеленском своду

православља! Радуј се, мере живљења по Христу показатељу! Радуј се, сведочитељу непролазног дана! **Р**адуј се преподобни оче наш Симеоне, Дајбабске обитељи похвало!

КОНДАК 13.

Са светитељем Савом свехвалним, преподобним Симеоном Мироточивим, заштитником твојим, Василијем и Петром Чудотворцима, Превлачким новомученицима и Момишићким учитељима и ђацима и свима светима у роду Српскоме засијавшима, непрестано се моли, да нас Господ у истини оснажи, у правди укрепи и покаже нас достојним наследницима светих предака наших, са којима радости у вечности наслеђујеш, не заборављајући и нас који страдамо и срцем кличемо: **А**лилуја!

(Овај кондак се чита три пута, потом кондак 1. и икос 1.)

МОЛИТВА ПРВА
ПРЕПОДОБНОМ СИМЕОНУ ДАЈБАБСКОМ ЧУДОТВОРЦУ.

Преподобни и богоносни оче Симеоне, који си живот свој даровао на службу Господу и кроз кога се правовернима указала велика тајна древне Дајбабске светиње, не престај као онај који слободу и смелост имаш да нас заступаш пред престолом Цара Славе, са свима светима и Пресветом Владичицом нашом Богородицом. Научи и нас недостојне да се путем јеванђељске истине ходећи удостојимо са свима светима вечних блаженстава, неуђутно славећи Бога Тројичнога, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. **А**мин.

МОЛИТВА ДРУГА
ПРЕПОДОБНОМ СИМЕОНУ ДАЈБАБСКОМ ЧУДОТВОРЦУ.

Љубављу према Господу ношени, притичемо к теби, о чудесни старче Симеоне, да нас молитвено закрилиш и немире и страдања наша ублажиш, непрестано нас заступајући пред Царем Славе, којим си блистао у време земнога живота и сада у вечности слободно предстојиш Њему. Сажали се на немоћи наше, туге и страдања наша у радост преточи, болести тела и духа као весник непролазне благодати исцели, да бисмо се радовали Господу и прослављали тебе, угодника Његовог. Не

презри нас који са љубављу приступамо светоме кивоту часних моштију твојих, целивајући их са вером и сузама ничице падајући пред смиреношћу твојом. Као што си свакога са радошћу примао у телу будући, тако и сада радосно пригрли нас у вечности блаженствујући. Симеоне старче благословени, похитај да буре сагрешења наших и небројена дела и помисли и свако одступање наше од истиноживља обратиш на спасење, како бисмо у љубави Господњој, са чистим сведочанством и жељом, били непрестано сједињени у Светој Литургији, у којој смо са тобом вечно заједничарећи призвани на непролазно блистање у слави Тројичнога Бога, Оца и Сина и Духа Светога, сада, свагда и увек и у векове векова. **А**мин.

ЖИВОТОПИС ПРЕПОДОБНОГ И БОГОНОСНОГ ОЦА НАШЕГ СИМЕОНА НОВОГ, ОСНОВАТЕЉА И ПРВОГ ИГУМАНА СВЕТО-УСПЕЊСКЕ ДАЈБАБСКЕ ОБИТЕЉИ.

Радујте се праведни у Господу, праведним приличи похвала (Пс. 32,1), созерцатељно сведочи пламопојац Давид, загледан у благодат којом Господ укрепљује служитеље своје. Такав међу праведнима, засијао у ново време као подвижник благочешћа, јесте преподобни старац Симеон Дајбабски. Његов животопис особен је и чудесан по много чему, а особито по тајанственом изливању благодати Духа Божијег на Старца, Духа Животворног, чијом силом беху испуњени читав његов живот и подвизи.

Преподобни Авва Симеон (на светом крштењу Саво) родио се у благочестивој, од старина побожној породици Поповића, на Цетињу, 19. децембра 1854. године, као син јединац оца Васа и мајке Стане. Убрзо, по дечаковом рођењу и раној смрти мужа, мајка Стана га је оставила на чување деди и баби, очевим родитељима.

Брижљиво васпитаван у православном духу, будући даровит, млади Саво је напредовао у врлинама, истицао се у доброме, умножавајући добијене од Бога таланте на радост ближњих. Како је потицао из чувене и имућне породице, похађао је и са запаженим успехом завршио основну школу на Цетињу. И поред многобројних школских обавеза, помажући старцима у кућним пословима, млади боготражитељ је слободно време посвећивао богомислију, читању и молитви. Напредујући у врлинама стасао је у вредног, озбиљног младића, чије дарове најбоље препознаје стриц Михаило, на чије инсистирање, а по препоруци и благослову митрополита Илариона, одлази на студије у Кијев у тамошњу чувену Духовну академију. Као студент, Саво се показао веома вредним, изучавајући предметне науке, међутим, њега је неупоредиво више привлачила побожност и преданост кијевских монаха, као и углед и велика благодат која је почивала у пештерама свештене Лавре, прослављене својим многобројним подвижницима. Надахнут врлинским оцима свога времена и сам се одлучио да у монашком призвању послужи Светој Цркви. Постриг је примио из руку намесника Пештерске лавре архимандрита Јувеналија, будући приведен лавриотским

духовником јеросхимонахом Николајем, кога је током живота са великом љубављу и поштовањем спомињао.

*Сећање на свети чин свога пострига и рукоположења старац је касније описао речима: „Ноћ је увелико. Не могу да спавам. Размишљам о својим завјетима које ћу ујутро да полажем (...) Студен. Ведро. Пун мјесец, па је као дан. Остављам свијет. Бије клепало – дижу се калуђери. Силазим у пештерску Цркву. Прикупљају се монаси. Ево стиже и духовник, јеросхимонах Николај. Донесе подрасник, расу, панакамилавку, крст, бројанице и свијећу. Ту је параман. При гробу оснивача пештере Св. Антонија, почиње Богослужење. Чујем да у јектенији спомињу раба Божијег Сава. Духовник, пошто ми свуче свијетовно одијело, узе ме под руку, покри манторосом и приведе пред царске двери. Намјесник Лавре архимандрит Јувеналије три пута ме пита и враћа ножице (...) Послије ми кида косу и даје монашко име Симеон (...) Неки пријатељи чак и плачу. Дају ми крст и свијећу у руке и остављају поред царских двери (...) Причешћујем се. По завршетку светог чина био сам необично радостан. То је био празник Св. Три Јерарха. Послије два дана (Св. Мученик Трифун) будем у братском манастиру рукоположен у чин ђакона, а на Сретење у јеромонаха“.**[1]*

Примивши ђаконски и свештенички чин из руку епископа Силвестра, ректора Кијевске духовне академије, отац Симеон одлази у Москву и Петроград, одакле се са многим даровима враћа на Цетиње, на сам празник Благовести 1888. године.

По жељи краља Николе Петровића, постављен је за старешину древног манастира Св. Николаја на Врањини, који је био у обнови. Међутим, због комараца и маларије, скрханог здравља, добио је благослов за премештај и током јесени 1889. године прешао је у манастир Острог.

У светињи острошкој, надахњиван примером и чудесима светитеља Василија, преподобни Симеон умножава своје подвиге, несебично читавог себе дајући на служење Светој Цркви. Будући чувар кивота са светим моштима, редовно је служио Свету Литургију, примао, исповедао и саветовао поклонике, снажио и крепио младу братију и искушенике на трновитом али чудесно благодатном путу монашког живота.

---

[1]* Протојереј Василије, **Преподобни старац Симеон из Дајбаба,** Цетиње, 1991, 22.

У време старчевог боравка у Острогу, о њему су француски путописци оставили следећи запис: *„Упознали смо једног калуђера, оца Поповића, који одагна све наше сумње (у погледу гостопримства). Понуђен намје боравак и одмор (...) Са природном благошћу својих очију и свог осмеха, профила сличног Христовом, оквиреног дугим, коврџавим увојцима, који падају скоро до половине леђа, отац Симеон је једна од оних анђеоских фигура, које човек ужива да посмашра с дивљењем и која вам на тренутак задржи дах, својим изразом небеског блаженства (...) Овде у овој атмосфери мира, у сенци огромних духовних стабала, он се моли, учи, размишља. Једна књига му је на крилу: „Евхаристија“ од Босијеа (...) Калуђер наставља да прича својим трептавим гласом и ми се препуштамо дражи његовог разговора, хармонији његовог језика, натопљеног класичном чистотом века Луја XIV“.*[2]

Сам старац, напајајући се са непресушног, источника чудеса острошког светитеља изливених у славу Божију, записао је: *„Гледам чуда од природе у високим стијенама, а особито чуда и славу Божију великог угодника св. Василија. Мала пештера, велики светитељ, сила Духа Светога, благоухање светих моштију били су велико укрепљење души. Прозорчић од Раја, где сам могао завирити у вечност“.*[3] Ове свете речи дирљиво осликавају сусрет Бога и светитеља, уједно будући и пророчке о њему самоме! Зар свако од нас приступивши светињи Дајбабске пештере не може исто рећи, сусревши се са неимаром Духа, управо њиме, преподобним Симеоном?

Вођен љубављу Божијом преподобни подвижник одлази почетком марта 1891. године у Свету Гору, где остаје неко време напајајући се са чистих светогорских извора духовности. Почетком августа исте године враћа се у Острог, где вољом Божијом сазнаје о виђењу дечака-пастира Петка Ивезића, из села Дајбаба. Горећи огњеном вером према откривењу тајне од векова скривене, отац Симеон се дубоко заинтересовао за то чудесно место, желећи да га види, међутим хаџилук светињама Господњег земнога живота за неколико година одложио је благодатну намеру, чекајући тако пуноту времена у коме се имало збити чудесно дело обнове древне светиње.

---

[2]* Avelot, H. et Nézière, J. de la, **Monténégro, Bosnie, Herzégovine,** Paris, 1895, 158.

[3]* Протојереј Василије, **Преподобни старац Симеон из Дајбаба,** Цетиње, 1991, 4.

Преподобни старац Симеон дошао је у Дајбабе током лета 1896. године, остајући на томе светоме месту све до праведне кончине 1941. године. Према речима његовог биографа протојереја Василија Ивошевића: *„Подигао је јединствену задужбину какве надалеко нема, малу, сиромашну црквицу у подземљу кречњачких стијена и сво време посветио њеном уређењу. Своју задужбину је обично називао „подземни дом Царице небеске“. Овдје у овој богомољи наставља се све интензивније његов монашки подвиг, праћен многим искушењима и ометањем, које он као већ искусан духовник подноси храбро, с оптимизмом светих анахорета“.**[4] Бићемо слободни да на овом месту, будући дирнути како животом светога старца, тако и чудесним од Духа Светога изливеним сведочанством његовог часног биографа, додамо: Преподобни Симеон монашким духом и неизмерним трудом оживео је пусту Дајбабску гору, а новооснована дајбабска светиња родила је управо њега, светитеља наших дана.

Управо у години старчевог пресељења у Дајбабе посетио га је кнез Димитрије Галицин, остављајући изузетно историографско сведочанство у виду записа о својим утисцима: *„Отац Симеон је веома занимљив и необична личност, заиста свети човјек. Боравећи у манастиру Острогу, подвргао је себе сваком одрицању. Сада гради себи ћелијуу камену (...) Упечатљивије личности од оца Симеона никада нијесам срео. Из њега сија бескрајна духовна чистота и јеванђељска смијерност, која чини главну одлику нашег о. Јована Кронштатског. Његов поглед продире снажном добротом, блиста тихом њежношћу, радује и тјеши (...) Дубока вјера таквих лица, као што је наш сапутник о. Симеон, одушевљава људе чистотом Православља и одржава их у јединству (...) Отац Симеон стално строго пости (...) Овакви људи помажу да се одржава свјетлост и љубав на земљи (...) Нешто библијско и натприродно зрачи из његове појаве.“**[5]

Преподобни Симеон је са великом вером прихватио чудесно казивање дечака Петка, коме се на остацима старог гробља на Дајбабској гори јавио светитељ у орнату, рекавши му да је ученик Светога Саве, показавши дечаку место где су му похрањене мошти,

---

[4]* Протојереј Василије, **Преподобни старац Симеон из Дајбаба,** Цетиње, 1991, 25.

[5]* Дм. Голицын (Муравлин), **У синя моря. Путевые очерки Черногории и Далматинского побережья,** Государственная типография, СП. 1898, 105, 106; 111-113; 118.

са благословом да о чудесном виђењу обавести монахе у манастиру Острогу.

Чувши сведочење старац Симеон се испунио духовном радошћу, продао своје имање на Цетињу и уз чудесну помоћ Божију сазидао пећинску цркву и келије, посветивши манастир Пресветој Богородици. У новооснованој обитељи старац је умножио подвиге, прочувши се надалеко као молитвеник и испосник и прозорљивац.*[6] Руски научник Павле Ровински, будући очевидац многобројних старчевих чудеса и слушајући о њима, записао је да народ верује да је Старац Симеон свети подвижник коме доводе болеснике да им чита молитве.*[7] О њему су као светоме и прослављеноме подвижнику сведочили и св. Владика Николај Жички и преподобни Авва Јустин Нови који је записао: *„Данас на дан светих Кирила и Методија удостојих се сладосног лицезренија великог српскогАвве – оца Симеона, и обогатих своју душу његовом богомудром беседом“*.*[8]

Његова скромност и преданост ближњима и посетиоцима до данас се као живо предање преноси међу Зећанима и шире, а сведочанства о благодатности његових молитава небројена су. Испуњен молитвом и созерцањем Есхатона, старац још за земног живота би не од овога света, већ се показао као живи сведок обећаног Царства Божијег, које је најупечатљивије осликавао вернима служећи свакога дана Свету Литургију.*[9] Када је био биран за епископа рашко-призренског на заседању Светог архијерејског сабора 1921. године, топло се захвалио не желећи да напусти своју свету обитељ.*[10]

Претпоследње године живота, у јуну 1940. године, посетила га је благочестива руска књижевница Марија Јасинка која је том

---

[6]* О настанку манастира сам старац пише: Архимандрит Симеон Поповић, **Постанак манастира Дајбабе,** Подгорица, 1926.

[7]* Ровинскій П. А., **Черногорія въ ея прошломъ и настоящемъ,** Типография Императорской Академии Наук, СПб. 1915, 245.

[8]* Протојереј Василије, **Преподобни старац Симеон из Дајбаба,** Цетиње, 1991, 32.

[9]* Од изузетног значаја је споменути то да је старац Симеон имао јасну литургијску свест, служећи са братијом Свету Литургију свакодневно, попут древних монаха. Протојереј Василије, **Преподобни старац Симеон из Дајбаба,** Цетиње, 1991, 27; **Велика подвижница нашег времена – Схиигуманија Марија (Дохторова),** Ниш, 2004, 36.

[10]* О питању прихватања епископског чина посаветовао се са прослављеном руском подвижницом XX века схиигуманијом Маријом Дохторовом: в. Архиепископ Макариопољски Гаврило (Динев), **Велика подвижница нашег времена – Схиигуманија Марија (Дохторова),** Ниш, 2004, 41.

приликом записала: *„Улазим у ћелију Старца, чије кандило живота догорева. У ћелији је мрак и само жива фреска Свеца. Не догорева живот Старца, само тело његово постало је уморно од дугог живота. А мисао и дух тек, можда сада, прилазе бесмртности. Упећини овој нема мрака, јер је ово место Богом благословено и мошти свеца ту леже (...) Деведесет љубичастих пролећа, жарких лета, пурпурних јесени и белих зима, претворили су монаха Симеона у мудрог старца, познаваоца људских душа. У ћелију је ушао мрак. Светлуцале су плаве старачке очи. И најзад рече нам: „Можда ћуускоро умријети. Биће убудуће добро цијелом православном свијету“.“**[11]

Примивши Свете тајне тела и крви Христове из руку свога ученика игумана Теофила, преподобни старац Симеон се мирно упокојио у освит зоре првог априла. На њему се по небројени пут испунише свете речи Апостола: *Добар рат ратовах, трку свршиих, веру одржах. И већ ми је приправљен венац правде* (2. Тим. 4,7-8).

Деценијама је старчева гробница била место тихих молитвених вапаја и место чудесних исцељења невољника који су са вером призивали његово име.

Благоизвољењем Духа Светога, благословом Митрополита Црногорско-приморског др Амфилохија, мошти преподобног старца Симеона обретене су 28. марта 1996. године. Мошти су пронађене нетрулежним, са сачуваном брадом и ткивом на лицу изливајући из себе благи миомирис Духа Светога.*[12] Од дана обретења до данас Богородичин манастир Дајбабе стециште је небројених верника који траже утеху и заступништво преподобног старца. Његове свете мошти, које почивају у пештерској цркви, говоре више од живих људи и свих речи, говоре језиком вечности, сведочећи васкрсење мртвих и живот Будућег Века.

Преподобни оче Симеоне Дајбабски, моли Бога за нас!

[11]* Јасинка М., **Манастир Дајбабе,** Гласник СПЦ, 1 јул 1940, 529.

[12]* Митрополит Амфилохије Радовић, **Откривање моштију преподобног старца Симеона из Дајбаба,** Светигора, мај 1996, 37-39.

※ НОВЫЙ СЕРБЛЯНЪ ЗГ ГОДА ВЪ БѢЛГРАДѢ. © НОВИ СРБЉАК 2013. ГОД. У БЕОГРАДУ. ※